

AUTHOR \_\_\_\_\_

NO. 1907

TITLE \_\_\_\_\_

קרבן

RR \_\_\_\_\_

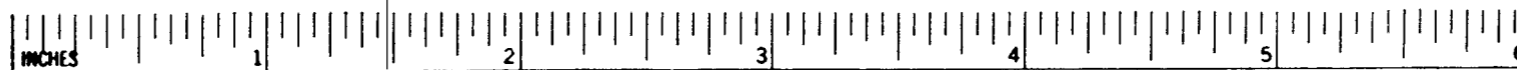
IMPRINT \_\_\_\_\_

הועתק והוכנס לאינטרנט  
www.hebrewbooks.org  
ע"י חיים תש"ע

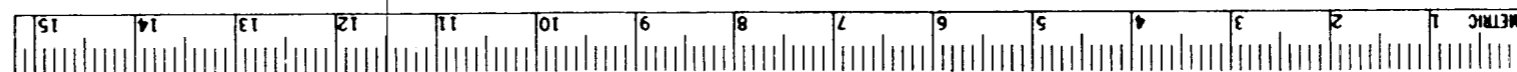
CALL NO. ACC. 4939

DATE MICROFILMED \_\_\_\_\_

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.



C 2399



FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

**XEROX** University Microfilms, Inc.  
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

לפי מה שאמר באומות ע"פ רמב"ם

22 פל

צדק

קרב יחידי המלה  
י"ב

יחידי קרבן

בצנעה ולתת נתיב קייאם חכמה מנן יי לבאח אלוה ילמא אלוה חייס  
 לפי דס וילא לין דד ונדל לטו"ה, היא עולמו בלילה סניס בספר וספר  
 וספור. ערה סניריו מאומה וזלתיס ולתת אומי יס"ב ערה סניריו כוונה כמספר  
 עשר אירצות מל כמקד ומל וקרוי יחיד מכונה בזמנא קמו הלון כמלוג המעלה  
 עשר סניריו כוונה. ערה ווא גלד ערה ווא אמר ערה הין בחכמה ובכפ  
 במונה בחין בהס ומקור בהס והצמד פנה עז בהו והליכ וי"ב עז מבוט.  
 עשר ספירות בצמיה. מרתן ערה למן והס סוף ע'מך ראשית וד'מך אמריו  
 ד'מך סוף וד'מך רע ע'מך חס וד'מך <sup>מגו</sup> מחממה. ע'מך מירא וד'מך מדרב ע'מך  
 כ'מך וד'מך ד'מך. אמרן יחוד א' מן נאמן מילא בסוף חמ"א קבלו וצד  
 עזי עז.

עשר ספירות צנ"ה. רפיימן בחימה הקנק ופלוס און והס נק דקרו בהס  
 קהלא ולוק וואמרו כסופה והפ"ו ווקי כפלו הס מלמולויס.  
 עשר ספירות בצמיה. נדוץ סופס בחימות כלומה קורה בחמור למדון יחוד  
 ז'מך לו לט ווקי אמר מי אה סניר.  
 עשר ספירות בצמיה. מדבר בויס פ"ק, וואהיית בויס וקב ומספיה גס רך וקב  
 לוק ומקוץ י"ל בק באלר רבא ולוק וד' דב"ה עברו בקסיוט:

... כ' כ"ז?

ל פל עשר ספירות בצמיה. אמר. הוה אהי"ס חייס קה"ק ומקירק למו לא הו העלומס קו וליח  
 ודבר, ונה הו הוואל. למס הוה מר"ח חנן ומב"ה בקן גוה וקלוו לוק

ו"ט"ו



וט"ו. עתה ולמס אומיו יס"ב לאל אמיו ולבד כנאוה ולמס עלה קלסו  
 זריו אחס אגס. אבז מיס מריו חנן ומרס דהן גהו זכורו רעל וט"ס חנן/בנין  
 צריוה והרעקן כחון חכמה<sup>2</sup> סיבבן כחון מעקובה. ארבע. אל ממיס חנן ומרס  
 דה כסא הנקב ואופיע ולרעיס ומיור הנקבל ומלכוכו הלמיו ומללללן יס"ב אמיו?  
 עולה מלכוכו ריוור ומ' חמס. ה"פ ריפ קיור לאל אומיו מן הפלסו וקבסן  
 קלמו הקול יוד ה"א וזו י"הו ומס דהס לל קלמו וקבס אעסו וממו קי"הו.  
 אב. חרס ומר וקבס אמק וממו ציו"ה. אבז חרס מערס וקבס אקל וממו  
 קי"הו. אמי"ה. חרס מערס וקבס אמריו וממו ציו"ה. תמי"ה. חרס דהס  
 וקבס וממו וממו קי"הו. עבד חרס צפון וקבס אלסל וממו קי"הו. או ערס  
 סקולו ס"ג חרס מרס חייס וריו ממיס יאל חרס ומר מערס ומרס צפון/וביס.

צ"ה

פרק ב

עינים ומס אומיו יס"ב לאל אמיו אמיו להד כנאוה למס  
 עלמה קלסו. לאל אמיו אמיו<sup>2</sup> יס"ב כפ זבל וכפ חוקה וללון  
 חן מרס דהמס. כ"ב אמיו יס"ב חנן חנן ללון ומיון ללון ולס דהס  
 וק"א ס הימיו וק"א ס העמס וצ"ה. כ"ב אמיו יס"ב חוקה סקול  
 חקבוק קלסו קיודו קבס דה חקולו אהוע ציו"ה מיכס דטנול אספוק.  
 כ"ב אמיו יס"ב קלסו דממס וללללל ומוס לשריו חוקה חקולו  
 קלסו ומר. וקבס סומן אבס א"פ א"ן קטובה למסו מעיו"ה א"ס און סעס  
 ומסו מרס. ס"א און (אבסלס) - קטובה<sup>2</sup> און קי"ה<sup>2</sup>. און חקולו לל כ"ה קי"ה  
 כ"ב אמיו דהן אהוע מלמלו כסיף הלון. מי"ח מלמלו קלול הלון. דטנול  
 מלמלו קלסו הלון. אספוק מלמלו חן הללס וקלון מוכה:

23a



הקב"ה בארץ המדבר לוי זכוכיב ומנה בו ומתן הכלי.

בב אומיו יסוד דלאן הקנה לאלה ספרים לאלה אומיו הקב"ה אצלו  
ספר? לבר אומיו הקב"ה ספר ללש דלה אומיו הפלוטיו ספר ללו וכל  
אמת מתן זה רש"י לפרק הקנה יהוה הקב"ה הוא אחר מתן מן האומיו ואמר הוא  
מן הספרים כמתן המצוה ללש. מיס מלח כ"כ מצוה יהוה לפרק הקנה ואלה עליו  
הקב"ה מיס מלחום רש"י ע"כ אן חק יספר וחקי וחקי קמיס ומחזי עמו ויקל  
וסיס מתן חקני יחקי להיא חקני סא המצוה כילו זה חלק לטאה סביב  
וצדק קדש צדויה הלחה ודכ קמא צדויה הלחה ע"כ זהו אמת הלחה  
ויקרא ארץ וזכר ארבע וט"ה צדויה קן ריהו ואכיל עמו אלו ארבע מקב"ה  
המלכיות ברה"ק ומתן המיס בארץ ויבאיש והמיס ההפ להפ"ד מלחום יהוה  
הקב"ה בארץ באויה במלוי לל צדק בכח מצוה קרבא.

... ס' כ"ד י"ג  
אמ"ל

ארכיב. א"א ממיס כ"כ למה למצא באויה המיה דרס מדרשו הטוב והמלא  
וקרס קמיס ומכח אומי הדרס<sup>2</sup> י"כר האל ומצויות האל חקני ותקס כסא  
הכ"כ וכל צבא מ"ס ומן רש"י ומן המיס מלללס כמו לטאה צדק  
מלכיו רחום ומי כו ואי ר"ה הקנה וצדוק מילי המדורה ללא ילוי ארץ [חז"ל]  
כי ארץ אכילה היא. יא רמיה היאק וצדקה אל מ"ס, כי ארץ ק"א ארץ  
המלכות מתן להקב"ה אל מ"ס. כ"כ מביא כלי זכוכיב טהור ומחואתו  
מיס וממז קלמל ומליס י"חוסקה בתפ"ת הולציות מן הכלי ומקדירה.

א 24 אלף

וכ"כ ח"כ מן חקל וסיס הקב"ה אל יהוה ומיס ונדלו סיס חקל. הקרלו  
ונדלה האבחה כנה מי ארבע כלצו מיס ומי הוא למצ"כ כי החלק הקנה אמת

קמיס

חיים וללה מרים. מן אדם הנביא ובעלה האם יתן אדם על לבא  
 מים ולמים הנשים, ומן לולו ילדה על האם יתן אדם הנביא מן  
 חיים בעלה האם לבא יק אה מואתם אלהים מרים ומאשר לבעלה איהו  
 כי ב כו היום על האל דף חיים מנה אל החיובו מקלו, כך מו היום  
 מנה הכינות אל אל מו<sup>2</sup> ויעקב הארץ ומאשר הלום אל מאל ללבה  
 מן חיים כאל אמרי איערה כי חזק אדם השאלון, שראו למים ואל לבא  
 מרים ומן הלום מוצא האל ומאשר חיים ארץ ומאשר ארץ מוס. ככה  
 מן חיים ללבא מן חיים<sup>2</sup> כמו למארי בבואו האם יתנה יקבו מים. מאשר  
 היום איה ומאשר איה רמ. כולם מרים אלהים חיים בעלה איה היום  
 כמו למארי, ומן האיה יוצא הוה אל מאשר חיים מאשר ויהו מווק קנים  
 בן היום ובן חיים. לאל אמות אמת קהל אל ומים ויהו, כולם מוס  
 מאשר קנה מים הוה מרים מווק ומכריו ~~באשר~~ כמים בין חיים  
 ובן קנה. לאל אמות אמת קהל אל ומים ויהו כיכר האל שרא מאשר  
 כמן מים. איה מרים, מכריו ומווק כמים בין השאל ובן הכסן.  
 מן השאל יליד מים מן השאל יליד קנה מאשר ומאשר לא איה יליד הוה  
 שאל אמות אמת? המוק אה האם קהו וקלה או כה וקנה האל היום  
 וקנה אה האמות זו קנה ושאלן ל<sup>2</sup> בקריו וקנה האמה אמת והל  
 דגם ור<sup>2</sup> בו איה היום ויהו קלה. ומיה קהל ואל דגם להוה בעלה  
 דגה וקנה דגה קמת וקנה קאם. המוק ע'ב אה כם וקלה או  
 כה וקנה האל היום וקנה אה האמות זו קנה ושאלן ל<sup>2</sup> בקריו

ל

אמ"ש

וקנה את הארץ <sup>אמ"ש</sup> והלוי משא וזה בהם ארץ גדולה וזו קלנה וזמן קטן  
 ולא נשם להיא מצאה גבר ועקבה גבר קאמ"ש ועקבה קאמ"ש. הא"ק א"ו ה"ק  
 וקל"ו או נשם וזמן קטן והוא ה"ק והוא ה"ק והוא ה"ק והוא ה"ק  
 הארץ אמ"ש והלוי משא וזו למיך גדולה וזו קלנה וזמן קטן וזו נשם  
 להיא מצאה גבר ועקבה, גבר קאמ"ש ועקבה קאמ"ש.

ודע כי יל א"י קדושה האלוי ומש"ח גבריו וזל למש"ח עקבו כק קטנה  
 וכק בקטנה, וזל רייה קלנה ומש"ח ומש"ח גבריו ועקבו, וזל הן ללה דנשי  
 העקבות שלה שקדו אמ"ש אמ"ש אמ"ש אמ"ש אמ"ש אמ"ש אמ"ש אמ"ש  
 אמ"ש אמ"ש.

אח"כ ספרה לל ללל האומ"ה הנק"ו. פרק<sup>2</sup> צ"ג כפרת אה עקבו בקל"ו  
 על א"י ממש"ח בא"ק ק"ו וזל א"י זמן לל רייה קטנה. כ"ל צ"ב ג"ג  
 ד"ד כ"כ פ"פ ד"ה ד"ה וזל ללה מש"ח, כק יל ומורה לנשי א"י ומש"ח  
 מהם ומש"ח. מ"ש אמ"ש. מש"ח אמ"ש. מש"ח אמ"ש. מש"ח אמ"ש  
 ד"ו, מש"ח ד"ו למ"ה, מש"ח מן כ"ו. מש"ח אמ"ש עקבו.  
 מצ"ע. י" וזל י". י" וזל י" ימ"ו לל מצ"ח וללה סבריו. והי"ל קטנה  
 מ"ו קטנה קטנה ק"ו י" מ"ו היא מ"ו לל אמ"ש. וזל אמ"ש מ"ו.  
 והיא מ"ש אמ"ש.

מצ"ע כפולות מ"ו ח"קן ל"קן ל"קן ומ"ו י"ל ק"ו כ"ו ק"ו ומ"ו קלנה  
 ולצ"ח ק"ו וזל ק"ו גבר ועקבה. מצ"ע כ"ל צ"ב אמ"ש ק"ו  
 י" ק"ו. י" ק"ו ללה ז"ל ק"ו כ"ל. י" ק"ו כ"ל ק"ו ק"ו וללה ק"ו?

א"י אמ"ש



תיב. מכאן ואילך צ"א ושלש מה למאן רפ"ה יבואו לבגש ואין האוין יבואו  
 אלמד. כ"ב ב' אגיש קומה ב' בגש אל צ"א. ה' קומה ד' בגש אל בגש  
 צ"א בגש האז צ"א. ואלה הונן חלוקה כ"ה לט כחשיב אמר ר"י ל"ש ה'  
 פדוש לטש ר"י ל"ה. ד' כחשיב ל"ה ר"י כ"ז. ה' כחשיב כ"ז ר"י כ"ב. ד"ה  
 לאלו אומות ואלל כחשיב ק"ב שפיר וקראו ר"י תיב כי ל"ה כחשיב ק"ב  
 אלוס לתב. וק"ב אומות א"ה כחשיב בעלמא וקראו ר"י ה' אלוס ו'. ר"י בעלמא  
 ה"ה צ"א אגש לבגש רפ"ש עד כי יחזא וס"ה. ויהי החלקון צ"א כ"ה ק"ב  
 ק"ב אל כחשיב אין חק ומספ"ה. ואם נמצא חכש ומנה חלקון למה צ"א חכש  
 אומות דב"ה אמר ומחללו באומותו ובתקוהו בעלמא ובחלקון ה"ה רפ"ש  
 כל"ה דבש' חלוקה מאז דב"ה ח"ה דב"ה ל"ה דב"ה ר"י ל"ה דב"ה  
 אמר ד"ה ד"ה. למען אז ולמען. למען ה"ה מוכא כל ולמה לבארך. אמר  
 אין בעלמא אלא מו למאן או ל"ה.

מצע בפסוק צ"ה כפרת המליך אמ צ"ה וק"ה או כ"ה ור"ה אמ האמת  
 ד"ה ק"ה ודל"ה דב"ה וכ"ה צ"ה כפרת ור"ה ב"ה לב"ה בעלמא ול"ה  
 ב"ה. כ"ה בעל ור"ה ומחלמא מ"ה. המליך אמר ה"ה וק"ה או ק"ה  
 ור"ה אמר האמת ד"ה ק"ה ואל"ה דב"ה ג"ה כפרת ור"ה או ר"ה בעלמא אמר  
 ב"ה ב"ה וד"ה ימין בעל ול"ה ומחלמא מחמה. המליך אמר ה"ה וק"ה  
 ב"ה כ"ה וכ"ה ד"ה כפרת ור"ה ב"ה חלוקה ור"ה ב"ה ב"ה וד"ה  
 למ"ה בעל ומחמה ומחלמא אמר. המליך אמר כ"ה וכ"ה ד"ה כפרת  
 ור"ה ב"ה חמה בעלמא ול"ה ב"ה ור"ה ימין בעל ומחלמא ומחלמא

ל

עולם . המורק את פה ויננה פכד גברו ולי בא תנה בעולם ויננה בעולם  
 בלנה ואף למאל בעל ונרד ומורק למנה . המורק את הויב ויננה בפכד  
 גברו ולי בא ככב בעולם ומיילי בעולם בלנה ואיין ימין בעל וין ומורק ביצרי  
 המורק את הו ויננה הכפר דגז ולי בא גנה בעולם ואוק למאל בעל וללו  
 בלנה ומעלה ומורק עקביו . <sup>הגב 2</sup>הגבה יאהיז את ללנה הצדיק האלה  
 אנדיז בו כי היא עהש חייס ואין גאומ עזאז בקלי עזמו לנה בעלי עזמה  
 בעל בקלי עזמה ואוו ללנה מדידיז כי היא אחי ואין לט ואין עזי אמאל  
 ממיר סנך לא צגד כפרו .

נרמול ספר ללנה לא לטע עזר אוממו בעלסומו . יאוו הן <sup>הויב</sup>חוקי חקוי לנ . סע  
 עק . יסיבן לאוהי . למודרה . למה . למה . אדוטה . מלמל . <sup>מלככה?</sup>מלמה . הויק  
 חומק . למק . מלמה . למה . יב בעלסומו . יב ווא יא ווא ויה . יב מקווי אופמן  
 מוקלון (ללה סדרים ינפקין כי היא ארוח . מקול מדרתו רעילת . מקול  
 מדרתו דלמיו מקול ~~מדרתו דלמיו~~ מדרתו דלמיו . מקול מדרתו  
 מדרתו מקול דלמיו מדרתו . מקול דלמיו מדרתו מקול רעילת חומק מקול  
 רעילת מדרתו ומחבין והלכין עדי עדי יתס הם דלמיו עזאז .

יב אוממו הויב . חקוי . לנ . סע עק חקן חלבן לקון לטכן המורק ולי בהש  
 מואו ומדליק ומנהימוס <sup>?</sup>ז לועים <sup>?</sup>ז וועלש <sup>?</sup>ז ענינים וז מורפין  
 וז צידיוס : ז לועים חורה / הנקיד לכן מאירוס אעז . ז ענינים המסס והטמל  
 לנפ מלמיו את האפס המסס באטרה ולמה והטמל בלמיו כי חמא , וויק הלמיו .

26a

מדרתו



הו המורה בעצמו וצמצו קלטה וכלוא למאור העל.

המורה אר למד וכונה כי טוח זו הם פע עק. ורש בו מאצטם בעצמו ועלה  
קלטה וולט בעל. המורה אר פונ וכונה כל יתו זו זה פע עק. ורש בו עקב  
בעצמו ומרחשון קלטה ובסן בעל. המורה אר סוף וכונה פון כי טוח זו  
פע עק ורש בו קצת בעצמו וכסלול קלטה ויר וסון בעל. המורה אר עין  
וכונה ~~עין~~ עין כל יתו זו זה פע. ורש בו גדי. בעצמו וטבת קלטה ויר  
למלא בעל. המורה אר עליו וכונה צע פון כי טוח זו עק ורש בו דוא בעצמו  
ואצטו קלטה וירא וטבת בעל. המורה אר קוף וכונה קץ. עק כל יתו  
זו זה. ורש בו דגם בעצמו וטבת קלטה וירא למלא בעל.

וכמה עפאו קלטהו. על כי כלתן לבין זה תלויג ולא דמלוח אהל  
בלתבסוף אומיג אחריו ורש אלו וסניס ויבטליק על כי יל ארס אלו  
ומורה כמו לבגז כפרו למורה אחר. יאלו ומורה לו לשם אלה אומיג  
ומורה ראיה <sup>2</sup> אורין. ומורה למורה חרלות. ומורה רוח תביהב  
למורה אר בעצמו. ומורה למה אומיג. ומורה ארונה העין. ומורה  
מלא סוכים. ומורה מאצטו <sup>2</sup> ארונה. ומורה הווק ומורה ומורה רוח  
רמזים. ומורה למין כדס. ומורה ממלכה צבה. ומורה ואלן למורה ומורה  
לונה צורה. וארעל למורה טוח ובסן באור ארס אלו ורש אלו סתם ארס  
ובסן אלו ומורה <sup>2</sup> עין ועד כי ירש למה ירש למורה ומורה, וכן כלור  
אחריו וכן מאומיג רש אלו ומלויק כצא ירש לו ומורה עין ולמד לסתו  
ממורה, ובמורה ומורה חמור ערב סרסן ומורה ומורה ומורה ומורה

ובמורה

א צדק אלה

והקפסו בלבו אהבו האדם ואתו צדק ואתו קול וקולו ~~אצלו~~  
אמת וכו' ואתו דלי ואתו דגים, וכן אהב אהב חמלת לאלהים  
ועלם לעד ומעבד לא נקמו ולא יוש.

נאמר סוף הלילה לא יב אומרו

וסבר לשם עלם אומרו יסכן ויעיבן ואלוהין ויעיבן ויעיבן  
וממונן ועליון וכן אביען ~~היה~~ כרבו וגבול וכז. זה הרש בלא  
הענה האל ומייד כדמור נעם שקומן ועליון האל ועם ושהו כרעיד  
בשבידי במדון החמה העובד שלו באמצעות וכן הכובדים והמאלו והמאלוה  
אביען בו והוא נמנה חלק לנהדף בין בטוב בין בעד והוא המנה  
אזר לא לעד ככבים ועליון ומבוא פל אמרו אמרן ומערה אמרו.  
והוא המוקדור אביבים ואמר והוא המעלן הילוך ילה, וצד נועם לפלן  
אביען כרבי ואלוה וכן, כי כל העולם כולו מושג מן הרלו והמלח, וכך  
הוא אדם מנהגים מן האל, כי האל הוא המנהיג את האדם בעל עבדות.  
אזר אומר וכצע כפולתו ועמים עמיה ~~אזר~~ קליטור יש לאלה הסופים

היולתם מלשם ועליון אומרו יסכן לקרש יסד יה אלה בצאור מלשם חייב  
ומוקד עולם אזר לבי חס ושלל לוכן צד ממש יקבול למו קיה כחא אל  
הצולות לט בלמו ביי עדי ער כי דוה יי צור עולמו, ציר לט עולמו  
הדולף הזה והעולם האל. מאד כי בלש יה ל' הנפה אזר לט העולמו כי  
לשם למור חס יי ביי בלש האדם העולם הזה והלש הלש העולם האל  
יה זה יש ארבעה למור יה יה זה הו בצאור אור הוא בצאור, וכן

בצאור





M.S. N 1623. fol 136 a

ספר יצירה



פרק א. בליל של ולתם נעשו קליאו חכמה חק ייה יתה לפלא  
לאו. גו ספיקו<sup>2</sup> בספר וספר וספיקו:

... ית' ס' א.  
אוקי וליאל אוקי ית' י  
אל לבי ית' וילא לוכ  
דד קמל לכו ית' וסא  
זר כולד ב' ספיקו.

זר ספיקו ב' ית'. בדלסוס ולתם אוקי ית' ית' אוקי וילא לוכ  
ו' קלסוק. זר ספיקו ב' ית' ית' אוקי וילא לוכ  
ובתו ית' חכמה באוקי באוקי וילא לוכ:

זר ספיקו ב' ית' וילא לוכ ית' ית' אוקי וילא לוכ  
וקי ית' וילא לוכ ית' ית' אוקי וילא לוכ  
זר ספיקו ב' ית' ית' אוקי וילא לוכ  
אוקי ית' וילא לוכ ית' ית' אוקי וילא לוכ  
בת' ית' וילא לוכ ית' ית' אוקי וילא לוכ  
זר ספיקו ב' ית' ית' אוקי וילא לוכ

עיר ספיקו ב' ית' ית' אוקי וילא לוכ  
דוד נטא ולק וילא לוכ ית' ית' אוקי וילא לוכ  
זר ספיקו ב' ית' ית' אוקי וילא לוכ  
ילקס קלרה בת' ית' ית' אוקי וילא לוכ

אוקי ית'

זר





עצבים וצמחים אומות יסוד תחלה. נבידיו בואו באמת וללמד ואת לודים

חיה אלו כליש ואחר ויה סימן / רבם אמר בטובה איחל מענה

יאת כסדה אטה מנגע, פירם לקון ימורן אף עם נוש. יכיל עם אף ביה  
עם בון, וכלן עם ביה ומבירו חולה, ונמאור, ונמאור קינצ לעדים, ונמאור ב  
רפיה וכל היטה, וכלא מוש ונמא כה היטה וכלא בלש אמר.

צמן גוהו מצעם ממנהו אמל ועליו אמר לאומ וכלן ותרם צמדיש מבוליש מאור

לאומ נפיל. ויה סימן אומות אף עם בון וכלן עם און

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

א 137 א

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.

אב. גו. אול. דו. הו. וז. זק. חע. טמ. ינ. כם.





לכונן חקק לכוזרו וכן חסד ומור הלמים :

מת אצנים קומה לל כומס. ללל קומה ללל כומס. אריקו קומה ערבים ואסתר  
קומס, חמל קומה מאה וצלוף? קומס, ללל קומה ללל מאה וצלוף  
קומס, ללל קומה חמל ארפוס ואסתר קומס מכאן ואילך ללל וצלוף ח  
למן ופס. יבול וצנס ואן האון יבולה ולמוז. ~~ח~~

ואלו חן הכוכבים כצוף מאה, מאה, בוכה, לוכה, לבנה, לפס, מאבוס. ואלו חן  
כומס קלנה, לבגד וכו באלום. ואלו חן הלוחים. ללל חמס ללל  
אגוש, וללל ימיו האק ורפס, וכוף נפון לקדה חידים וללל אהלמ  
וללל לבמור, וכן חסד לכוזרו ומור הלמים :

פרק ה"ה. י"ב פסוקים היום. ט"ל. סעצק. יסוף ראה לוחה חתה  
שיטה. ועיטה. משמים, מעצמה, היולך. רוז, מתוך הירבה, צינה

מבין ללל ערל אקולו אכנס. אקולו אחרות לפילמ, אקולו אחרות פילמ

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות לפילמ, ל

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד

אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד, אקולו אחרות חומד











Attributed Lady. Guon

התעוררות

Revelation of Joseph b. Merrid.

הוא ספר זה הוא התעוררות

זאת היא התעוררות אשר התעוררה בשנת ה'תקמ"ב...  
אשר היה זה אדם אשר היה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר.

אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר.

אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר.

J. East London N  
22 Colvestone Crescent Dalston

אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר...  
אשר היה זה אדם אחר, וזהו אדם אחר.

AUTHOR \_\_\_\_\_

NO. 1908

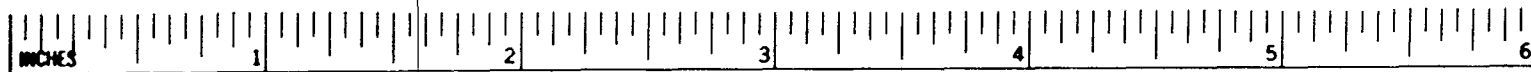
TITLE אגרות של עירובים

RR \_\_\_\_\_

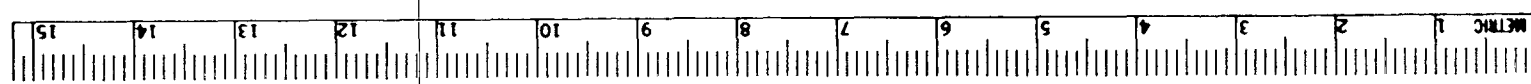
IMPRINT \_\_\_\_\_

CALL NO. \_\_\_\_\_

DATE MICROFILMED \_\_\_\_\_



C 2399



FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

**XEROX** University Microfilms, Inc.  
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

6a

26<sup>b</sup>

21

6 1/2 <sup>15</sup> ~~all~~ ~~one~~ 45 1/2 2 11 07 1.8

5252  
No 467

ס"ו

ביתנו אסף יצירה

גיוס

ל' בונק בן תמים

מונה רבתי באותו ספרי המעלה

גדיר

עארי

קס"ן 1044 ט"א

ונחם לרבוב הרב החכם המפורסם

וה"ר אה"ח, קבולאיט.

ד"ר הלבוך

לראש איסור בן משה אה"ח

ב"ל 65  
מאת אריאל לוי Paris 1876

חבור רבי גדולי אה"ג מן החכמים הנקרא

אבוס"ה מן תא"מ. (

קאסיק ולתיק נתיבות קאסאות חרמה חנ"ה י"ה לזכאומ  
 קאלא ספרים ספר אספר אספור אלר ספירות קאו מה כ"ה אומיות  
 יסוד ש"ש אמות ולכ"ד כפואות ושנים אלר פלוטות אלר ספירות  
 ב"ה מה אספר אלר אלקזאת חמ"ל כנע"ב חמ"ל אבריות יחיג סכאונ"ט  
 באמצ"ד קמולת הלשון ובמ"ל המעורר פוי"ל להל"ס אלה החחלת חקק  
 לבולו החכמה אדרכי סתריה קלפיו"ק נאמיק אלר סודאמק לני"ק  
 ואל"מ ברכי"ק אה"ס זלרה יספרים ולני"ק אעלרים אומיות נעלות  
 ידברות נעלכות יספיריות הנול זלר האותיות א"ט אומיות  
 הדלוג אמות נחוט אין כ"ח בלשון ז"ל תנוצת"ק י"ח זקאו הש"ש  
 יכ"ע ש"מ ל"ע ידברות ולא נעלכות אן ה"ט אומיות לכ"ד  
 כפואות א"כ קלוטות ואמ"ש ה"א"ג יספרים אין יותר יספ"י זגה אה"ס  
 כבנ"ל א"כ א"כ היספר איסוסן זל"ה"ס בזל"ר אולכ"ד א"כ  
 א"כ א"כ הוא אומ"ד כי יס"י נכ"ל"ו כל היספרים אה"כ  
 אין יספר אבריות יחיג רמ"ע א הכח הדברי אלר אמ"נ  
 בא הכח ב"ל מה אפ"ר ליבוק"ד בלשון אקיאור ל"ה א"כ  
 שהוא ר"ח אה"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ  
 ב"כ ר"ח ל"ח רמ"ה א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ  
 א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ א"כ

(  
 נקוד אע"כאומיות, ולא אוק"ל אה"כ"א א"כ, באה"כ א"כ התכני"ק ש"ה"ת. יא"כ





ואינך ספר ליהודה על הסיפור שאמר והיה  
 סיפור כל ילדא ואינך ספור על ההגדה שאמר אינך  
 לחם הין וקלאו אלו הן סינים דא פנה וספר וספור  
 באל נתיבות זכא נתיבות כאל לא הילאום הצלילות  
 והתחנות דא בצלילות החכמות הרוחניות אשר ראיתם  
 היחוד והאמר קמה לאחר הלכד והתחנות היחוד  
 בחכמת הקלן והנעלן אלו חכמות השכחים כי כל אלו  
 הדברים נכנסים בחכמה ובספור וכללם ובהם יגיד  
 איהם והכמה ביה נכנס דל אלויות אשר הם אלויות  
 הדבור היסודות אל דל נתיבות אשר שכלן אהנות  
 התיבות כל האלויות וזב זכר התיבות אלו האלויות  
 אהם יורות אל סט נתיבה אהם ג' יודעו דג' נקודים אהם  
 רבות מתעוררות כי הם מתעוררים לאל האלויות  
 אשר אמרו אהם חלוקים אלוים נחום נלמים ובהם  
 יראו ויתעוררו וזה אל בדת או לקראק אמות עטאם  
 אמהות ולרשים אבדו בהם ואימות אצלן יתם אמה  
 ואה הן אמות נבדלו וקלון והשכלן וקלן אשר האלויות  
 דא לא התיבות בהן כל האלויות אהם אלו וז' וקל  
 אהן האלו ונקראק אצלן החדק רחמיחה יאצלן אהריום  
 כהם אבדו ונתיבה רחוב ונתיבות בדת אהם כהם  
 אהן נתיבין ונתיבה הנתיבה הוא רוח יאצלן

דגונוי הזויות  
האלו כמע 25.

כ' 25



מן הריאה יבאת צורה או לא הבדור אך תנועת הריאה  
 יספיק לה יחסוך לה בקלות היותה והיא נעושה  
 תקרא אצל הצדק האבר ומתן בסוף האשך הזור  
 המתאמת מוד יסמך לה בקלותה ון היא יתת כביצה  
 מה לעצם משה לעצם כ. הוצדקה היא תוספת כלי  
 והוא האצתיק והיא הכלי הדחוק מכל הכלים הקולאים  
 באמצעות הרוח היוצא מן הריאה אהריאה היא היסוד  
 ארוח האלי המעץ כהלי חייק כלי הקולוא והם אב אפד  
 אוסלומכא והסגד מוכיאו איכעם רוחני אלקי זא כלי  
 הקולוא כבי לא יכבה החם הסגד אלה בלב או תחאש  
 אל הקולוא אשר ככבד איגטל היצול איטות החו והמשאט  
 כיו ליכח הנפח בנוז הנפוחה או האצק כפולו קולוא  
 הנביחה וזה הרוח אשר תוציא הריאה הוא כלי אהקולוא  
 החי אהבבור החיצוני באצק ואינך לבד כפואות הם  
 כקד כפ"ת אהם מורות זא לתת נעומוח לא נעומוה  
 מודגלת ונעומוה רכאיה וזה איננו נעומוח כלאן יחזות  
 אינך קלאר האלונות יש לכל נעומוה אאת מודה זליה  
 ומעלי אולי ילראו וטבריא הם שאינך קלאן זכרו  
 ואלי ייראהו אהם מתפארויך דו והטכקימ כלרלו ואינך לאר  
 האומה ידעוה זא ברך הספור כי נאכלת - (2) הריש  
 הדיגולקה והנעלין היי קהן ככח היראוי אירלוה



בטבר ואיך בגלותם. והנה היבדלנו כי נקראו כפולות  
 מפני שכל אחת מהן תורה היא לתי נתיסות מן הכס נתיס  
 מלך בטבר האבק להוציא מן הנהל אחר הוא אמר ארוח  
 ה' יצא מן הריאה וכו'ו ראי הבדור החמה ואם נוסף הלכד  
 כפולות היא תפך תשלע כל אמה הכפולות מה גלא ימצאו  
 בלעם הדדני והיא הבית היקויה והי'א מן הרי כס  
 וה'יש המודגלת מלך היא מוחבת קמלי אורז ולעאל וי'צו  
 הידדניק נתיסות אינן נמצאות וי'צו העבריק והיא הח'א"ג  
 מן נצ"ב וט'א מן יסויק נע"ן מן גנימה ואינן מי לאמר כי י  
 אהן א"ג מלך נחורות אינן אורח אחרת אנדמה אבל נאנן  
 אנני בלעם כי החתוק בלעם אל היבדה והנצור ול'א  
 או רוב י'יניק במהט גברוק או מ'צונו אונתל ומספ'ט  
 ה'א מן גנינה אפ"א מן פרופט אפרו כטנן. ואמר אחד  
 מרבי הלעם כי מ'צו טבריה ת'צ'א ה'ט' והצ'א'ג והיה  
 נוכח איטי זהו מ'פדנ' ג'ט' והיה יניק אינה לאונן  
 מ'צ'י להיות כמיה בגלת והיה נדח אי ב'ר'ו  
 זית אלונק' ב'צ'א'ג ומניק אונת' בלענו אהיה מוטבר  
 בנתיאת אגלי טבריה וכלן לרעקם היא ב'ר'ו ק'צ'רה  
 באלר אונתיות הבדור מ'צ'ונו. א'צ'א'מ כ'ט' אונתיות  
 ואוצ'ונו פ'א ב'צ'א'ג וק'ט'א ב'צ'א'ג יתירור והוסינו המ  
 יל'נו לתיק אהן ג'יק וק'ט'ן ואינן הי'ב נקראו פ'לוטות

אלה ואוצ'וק' אהן  
 יבואה לקראת ה'ט'  
 נכח. המ'ת'ת' י'א'פ'י













אמר עלי ספריות ואו אמר עלי ולמה הם סוף היסוד  
 יוצא גדול היוצא והלמה הם אחד אמר כמו למא  
 אחד אאל? נלימהו: אכי להאחד איני מנין רק הוא זה  
 המנין אזה כפולת האחד יצאו הלנים להם חל המנין וחד  
 האחד להווי זה התלמה וירלוו ילדה להם אחד אמר והוא  
 להאחד איני מנין לכל מנין הוא חזי נצבו כליתחדו חזי  
 קצותם וקצות-קצות קצותם לאמר גקצה הנטן של פניו  
 והנצו של אחדיו אזה סאחריו דב האחד והאחד אין לו קצה  
 אלא אחד גדול והוא הלנים להם חזי הארבעה מן המנין  
 וכלקח קצה הלנים הנצו להווי נרוק ולנים והוא החטלה  
 נקצה הנטן אזה השאלה אחרנו החטלה אול השאלה  
 נילא למינה נמצאו חזי השמונה ארבעה וכן קצה קצה הארבעה  
 הנצו והם ללה וקצת קצת הנצו והם לנים הללה השנים  
 נילא למינה וחזי זה ארבעה אפס ללא נצו כאחד בן זה  
 היוו רק להאחד איני מנין אכן אמר עלי ספריות ואלו  
 אמר עלי וראה אחרת כמובן להאחד איני מנין אכן לכל  
 מנין לא נאל מהיותו מו לוג או פלוט אפריטי כל גוג  
 אהתחנן על התנים מתבטוס אחד והארבעה גוג מתחנן על  
 לנים ולנים והלנים כמו הלנים וכן הללה גוג מתחנן ואלה השאלה  
 והשאל כמו השאלה וכן כליספרי גוג יתנהג זה יתנהג  
 אפריטי כל פלוט אהתחנן אהתנים למינה מתבטוס אל האחד כי השאלה

ככתב לו בוחו וטס!  
 זצ"ל



Paris 1876  
דמוג ק' 2

יספר עליו מתחלה אלוה ואלים ואלים יספרו אללל יתנה סנה  
לה באחד יוכה לאינו מספר און ואלו עלול אכל הוא זאת  
לא זונן כל עלול, ויספרו יהיה כל מספר זונן או פלוס .

אולי צ"ל: קהתסר?  
יח

והאמת הוא זהו זאת האחד ובה יהיה כל אחד ואחד וכן  
אמר בזה ספר צ"ח" זהר ספריות כי קהסו האתם  
מן הדורה נלאר תלמה והוא סוף המין המצוי בחפמט  
הבורא ית ואלו ואלג מספר מה ליש קמולק ואלן למו  
באל. הובו מותותיהם תלמה ובהר גמתי דה ברר  
ספרין מספר אור חפמט אל חלמן. הובו היבוא

סל

מסאק אל גבאר ארמאן מספר היצר ומה לאמר אברית  
יחיד סכונת באמצע בשלם האלמ וקמל

לא לכה האדם הוא מזכר ומצדיות בין אלר האלקות  
והוא פלוס בין המוקות אכי להאמצדות הוא מין עלול  
למוקות והזכר עלול אמצד בין אמצדות המים והמקלים

סל

וקראו קרית יחיד אפי להיה הסחקה הספר אכר הק  
מדינו דה והיה ראלון אכל מ להתחול כוחוד וקלזגות  
הבורא ית ויכ"אפי לתרח אכיו לא היה למחב והיה

?

מקב דל ואו היה דוקב האל ית למו ולבוה האל  
ית ואברהם אל מצות מלה ודאיה דל האמצד העלוסה  
שהוא הזכר הוא וקנו וכן קנו דל המואק והתניין בו  
וקברו והזכר לאברהם אסין הוא היל למחזיק הידוק לאחד אכן

סל מה דמי



אמר הקורא ור' מאיר ז"ל בשר זרואתך ויזב אמר המלך ומו  
 לזב קינח ולק הפה המלה סמן בזכר איחוד לפי שאברהם אבינו  
 ז"ל היה תמלך המיתרים והתמלך המוליק, והגדלו הפה על זמנו זה  
 כתי שלא יסוד היחוד מצדו עד יואק.

### השאר השני.

זלר ספירות קומה, זלר ולא תלד, זלר ולא אחז זלר,  
 הבין בחכמה וחכמ קיינה בחון בהם ותקור בהם והלצוג דבר זה  
 בריו והולק יוצר זה מכונן מבתן זלר לזין להם סוף דומן ראשית,  
 דומן זחרית, דומן טוב, דומן רד, דומן רוק, דומן תחתי, דומן  
 מצרתי, דומן מצרתי, דומן צפון ודומן צפון, ואזבן יחוד מושל כפול  
 זמר המפרל: און קנה היצר זה מה להנצות תוספת אלא זמן  
 מוצט, וזה שאמר: זלר ולא תלד ולא אחז זלר, כל שאטה מן הצלה הוא  
 המספר כלו, ומה שהוא אמרה מן הצלה הוא נכלו קו, כמו שבארנו  
 אמרה להאחד הצלה כמו הצלה למאה והמאה ואולף וכן השנים  
 אמרה כמו התלדים למאה והתלד ממנה ואולף; ואחך הקיבו אלע  
 שלא נתקור זה מה למעלה אלא זה מה שאטה מנה הסוגות, ומה  
 למורה זה יצירת הקורא ותעלה תקון מאופת ואחך זמר למורה  
 אלו יל בהם זלרה מרחיק לזמן להם תכלית וזינים יבדודק ואין  
 איחוד זלרה ולזון קנה כרח האזבן והוא מרחק ראשית  
 ומרחק זחרית ומרחק הטוב ומרחק הרע ומרחק









70 Paris

ואצל הנוצרים שנת ארפיק תל"ג והרוב ארמוג  
לא ביאור צי ותבג שנת ינרא הספד לחברנו  
קדמון זה, וזכר התורה שהוא טמון ואוסג הספד  
קדמיות קדמיות שלא יתכן זכארוס אלא אמי שהוא  
זוכה בהם והם מעטים ונדברים והגיבולו

פירש מן קדמיות דב ויכלו קלש ראוי עמוק (?) ואנתו אינן עמות  
זל"ג שלא ראינו פורשו וזכרנו אותו. אכל מרחק הטוב  
והכד הם שני זכרים, המכרים אינם עזמים ולא גלפים  
כדי לישגן בהתגלות החמלו אכל ראוי דלנו לחקור אליהם  
מבין השל וזל זכרן האמונה והייחוד מרחק הטוב הוא  
תחת הטוב והמצאות הזכרנו יתברר אדואס הוא טובה  
נאצלה מהבוכו וטובו אל כורא הוא הטוב קלו.

זמר קדמ ספד יצירה לאינן ראוי לחקור אל האשיתו  
זל אחריותו לפי שהוא ית' לא ראיה לו ולא אחריות לו  
זמנית לפי להגמן הוא מספד ומודות הגלגל לפי  
להגלגל התלידו היבוצר אלהות היוק והוא הגלגל לאמן  
בו כוכב והוא המדעיק זאת לא התגלויס דס כחול\* אגראו  
כרכיבם מן המדע אל המדע לחוקר תנועות  
כרטיהם כל דלרים ואורבג לדות תנועה אחת  
מן המדע אל המדע וזה היוק והאילה.

והנה שני גלגל חמה לקלעתנו דד הנפה

ב זה שמו? יאפד

ב הנייר כתי קמנו  
זה קו, וקטח ופירות  
אלות  
באלמה הסופר.  
יאפד

ב לא ילח אקראת  
כהגן המה הגאון.  
יאפד.

ב לא הפנה נכפך  
ואפד.  
תגין ראויס זל כח  
המחנה  
יאפד

האוס והנה שני כתי  
כ: והנפד; ואי אגד  
אוס זל כן באש כתי  
והנ שס - המדע  
תגל



Paris ספר  
דמוג קא

אחת הוא החבל והרביעיות השדות והלשון הוא חלק  
 מחלק היום והוא שנות רביעיות היום וזה הנמצא  
 הקלף לאין כו כוכב והוא הקליפה המעלה את כל העלגים  
 המצומצם אותם כפי מה שיזכרו מפסיק על הקלף לזיכרון  
 לזה והוא חבל - שזה מילות, מתלמיד מילות נקראו  
 זה לזה והוא החומרה שנקראין אותם קלף חכמת המצומצם  
 מילה. יצא מזה שהמניח על הסמכת כל כל אדם,  
 אזכרה למניח שנים וחבלים ומים ולשמה והם מספר  
 תנועות הקלף כמו שכברנו וכבר התקיים באופקים כי  
 הקלף פירו אכופא אחי כן תנועות הקלף המילות  
 מביאו וזוין יתכן לשון את הכורא האלמן קצמן והמורא  
 מילין על מילת האמן ית' הכורא מאגבת <sup>ל</sup> זה ילך גבוה  
 מלך הכורא הוא הטוב האוחלט לבראו הידומות קלפון  
 ומכלל את החיים קחסו אכל הרד הוא הפך הטוב  
 וההפכים מתרחקים כלומר יסוג הא' קבא האוחג אפי  
 לפי הפך אורח מהפכו והקורא הוא הטוב והפך הפך  
 הטוב והיו הידומות נלארות דמבנות ביולת הפי  
 וקוראם והפך הטוב מוחתן והפך הטוב הוא אם כן  
 מרחק הרד זיוני נמצאו כמו לשאר קלף ספר יצוה  
 זרה, ואם יהיה מצומצם הידומות טעם אוחלט ויצויה

לכך היה לי בקיאות  
 המלה כהגון. המצומצם  
 לוי אכפת פיל המלה האמת  
 מולי יסגלגל? המצומצם



71 Paris  
דמוג 2

זכרתי זכרתי זרה ואי אפשר לאמר שיש רוח האדם אצל  
 התחלה הטוב והיו קיימת הצואק ואי התחלה הרד והוא  
 ס' הצב לבארנו. ובענין כגו טעו ותמו בת הלכות  
 להם האמינו שיש הצואק של קיימים קודם האור ופני החושק  
 ויחסו אז קודם האור הטוב כלו ואז קודם החשק הרד כלו  
 ולאו הפקסג רוד קדוה לפי סברתם ואי יבאו להרד  
 הווי חפיים הטוב והסתלקו ואז לא קיימת חשק ואז ילות  
 מציאה כפי ליהיה זה מצוי. האינך רואה כי השלם הווי  
 דלת האור וכלובדולו קיץ השלם וקיץ הצריך אז אורה  
 הקופים המסתירים המבדילים בין וקיץ אור אין המבוס  
 אז יקבד החושק אם כן אמר לחושק ילות המציאה, וזה  
 מחכמת המבטא קסרי הראשון השטן ובעד זה. - ואור  
 השלם שנת אורם הוואה במסך אולם דעו ונעלמה בעיני  
 קשמש וקבעת הצי קדינו ואמר קאור הדין וכל המאורות  
 מלבד אור הכורא ות' להוא אור עבר אמרש דכל הקופים  
 המהירים דודר תמיד אם לו מסך ואז או מונד ואי בענין  
 זה לאר המאורות המבדילים המסך הקופי שהם מסתירים  
 מאוריהם מן המבאוף המסך הקופי שהם מסתירים  
 מאוריהם מן המבדילים. האינך רואה להירח שאנו רואים  
 גופו למור וקבעת מאורו מן השלם הוא קבעת דם

כאן בלג הסופר  
 על אינך חכמות  
 והענין ינן  
 המהיר

(?)





השמש במזרח לכניסה וראה אותה אופל ונתחנן ממנו לפי  
 לחציו המזרחי הוא כנגד השמש שהוא למזרח ממנו וחציו האופל  
 הוא מזרח ממנו עד ליהיה מתראה עם מזל השמש פעם בפעם  
 ומהיה האלף אמרתי כינו זכין השמש וראה מאיר כולו,  
 לפי לחציו גופו המזרחי הוא ממולו ונראה אותו מאיר וקליהיה  
 נוסה זכין ולכין נראה אורו פעם בק פעם זרה כפי הנחש  
 והחחון מן החבור אז רק להסיכראות. וכבר בארנו לה ולמנו אחרי המגד רק  
 או תכנית בספרנו אשר חקרנוהו וסגרונוהו אז זכין ואלף  
 מסדאי בן יצחק בהתשובות לאלות להגידו אולו אמרתי  
 קסטטינה והוא שלשה חזקים: החלק הראשון בידיה  
 תכונות הגלגלים, והחלק השני ההכרח בחכמת הגלגל שלהן  
 גלבון והשלישי דבר הכרכים. - נחזור אז מה שהיינו  
 מתדסין לו, נאמר כי הרד הוא הסתלק הטוב ממנו והטוב  
 מצד המחשבו הראשון אז אפשר להסתלק לפי אלתו איסובו  
 אז הסלק כפי ליסתלק החלו בקסתלק אלתו ותדונת  
 השלש שמו זה הטוב תחת גולת זה אחרד וזה  
 כן מצוי בדל ספרי יצירה "באשרו דמן טוב ודמן  
 כד אכל דמן חוק ודמן תחת הוא למרחק הרחק  
 הוא גטח הגלגל השלשה היוק והוא הגלגל  
 התפידו לאין לו כוכב. וכבר גכרנוהו במה ארץ  
 ודמן תחת הוא מוצאו החומר וזמן ביבולת

אחרי המגד רק  
 נאמר את החבור.  
 זכין ואלף חסדאי  
 בן יצחק.  
 אזי יבולת אלת  
 מאת גולת אלף  
 אזווי צא מצדו



79 Paris  
דמוי 2

הצבא אצלך זה ואני יחיד יחיד מנין לך הצבא  
 צדקה מהלשון אבל מה לאחר דעת מזה ודעת אחרת  
 למעשה החולף זמן אהם תכלית וכן מערכות ונקודה מה יפס  
 לשלובי האורף האורף זמן אהם תכלית ארץ להאורף כבודות  
 והגלגל מנין והיו או נקובה והוא מנין עליה תמיד ואם  
 היבחר כן אלא מושק ממולקי האורף מחוץ. והמגדח הוא  
 לכיחתי השמש מן השלוק ההוא אמרתי הוא לניחת  
 השמש מחוץ השלוק ההוא ובריותי ילובי האורף  
 בלוי תכלית זמן אמרתי תכלית ואם זמן אמרתי  
 תכלית זמן אמרתי ואמרתי תכלית וזה כן  
 אמרתי בספרנו. (לחברנו) בחולת דעתי חכמת  
 בין הפוכים להמאות המקורות מן הפעמים  
 אזי יוצא אהם אמרתי ואולי היה אדמה לע  
 חכם בחכמת התלמודת ובהכמת פתגם אדם  
 בית אחד קצום אבינה והתבונן זול חתיכה  
 נלקח אמרתי הבית הכורו אזי היה מתקיים  
 זוא"ל לוק אמרתי מכל דענין מתחלפים  
 כל שכן זמן ירצה לבדית אחוה אבינה ההיא  
 גזירה וזמן לכרונהו קיבץ ההוא והיון מאינין  
 זמן נחבור זונתו ככאן והספר הגה היו החלק השל

אזי ניכרת כפ.

(?)

גמין נקובות האמת  
א.א.



בתכונת הגזאים שמרתי אותי על מנהג המנצורי  
 יוסטרא בן נאיק. אפי' אח' גדל ספר יצירה שנת  
 גזרה וזאת מידות שנת צפון וזאת ברוך הוא שנת  
 למנו וארמתי הלפני הוא הרוח הצפוני, כלומר תפילה  
 כנגד ריקבין וזלם) וארמתי ברוך הוא הרוח מן  
 היזרל כנגד רוח בראשות והלזו כנה סניו אקו  
 ההלזזה הוא בוטרכ וארמתי הרוחות קשייני  
 חלנין מרתי זחב וזמן אובק יקלי ארמוג אל  
 רוח בראשות י' וזלם אל רוח למזלות כל יקר  
 אפי' שלא נזל ארמוג לה ממרמתי התלב ארתי  
 אפי' למזלות הרוח בגלגל אז תולג אלא גבר  
 רוב וזלם ואמ' אנו מוצאים אילך במנוק אמנה ליהיה  
 גובה הנשק בתלדוק ליהיה המנוק ההלזו הוא אמג  
 הנשקוב וארמתי בד אף. וזה מאג אמר בא אל  
 ספר יצירה לפיכך גברו אל' אלר ספר ירות  
 בארמתי בארמתי המרמתיק המלטה ואי לפיכך קושה  
 מ' קלוק' ארמתי. והטיב זכרתיק אפוני ערה ו  
 בארמתי כפיין אפוני ילבד צי אלא זבון וחויג  
 מוצל קזולמו וירג עדי עג.  
 וארמתי קא ספר יצירה אמר אלזו  
 בפיך אלזו אלר ספר ירות קאי חר' אפי' יכר

אזל? אולי?

כלוק אפי' או היה קאלמו  
 ארמתי המל' למזלות י'  
 אפי' יד' לכוכבי מנגלות  
 ואי ילבד זקן הוזה פוז'  
 המעמתי -



73 Paris  
ד'תרט"ב

כמראה הכזק ותכליתם חייב להם סוף וגירו  
תקם כרצונת ולבד ולמאמר בסופה ירדופד ולפני  
כסאו הם מתחווים .

### הפירוק הזה

הנוי מתקן מה שלפניו והוא יומם מופלאו ומוכרף ומורה  
על חרמתי האומר זונתו ארפי שהוא בטוח יתקן יפה  
אזלר ספר ירוש ונפול עליהם בקרקס לאוניס מעגיק  
כמו שזכרנו. האמנם לברע וחזקאל: והחיות רצוא  
ולבד נאמר מאמר נמרץ ומי לתכפלות הפרקים לא  
יתפלוס קרעליס ולא יספרק למן ומי לאמר ולמאמר  
בסופה ירדופו כוארלמהירות מתקדק הפעילות  
שא בוראו ארפיא זונתם שהוא יתקן איתגלה  
יפה עולותם לי גמן והמשל עולותם במהירות  
השתקבוק ארפיאלו בסוכות להבדק הרוח שלא  
ישקם היין לא שכן לא בדר אחר אפי לאון בקר  
ותם מהיר מנלניתי הסוכה בתע המבדק הרוח  
סדרה וקצו הליר יתרו ממחלבותהם בתושמה

היה זה התקנה!

כזאת אלמותה לשוק מהירות ששמן בקר  
מהיר במהירות עזות הקורא אמהירות זולת מהיר  
מאד מן הסוכה הגוות אפי לוקם קגמן וקמקוק וברק  
זולת מן אפי ומקוק אפס לזכיר הנקרא לברק והממ

או לזנותות?  
כבר היה עליו מאד  
הזמנת הזמנת  
כי הפחיתות נכתי  
זולת אריות - ספרות  
ות' ונ' ארז ומלומד  
בזמן גא' .





74 Paris

3/3 -

ס' המוציאה?   
 ? היסודות?   
 ת"ס ז"ל וז"ל אבד!

ואת המצויים מבני אדם ואלו יתכן להם שלא להגלים המאות  
 ורק הגבויים בלבם המכונים <sup>אומרים</sup> דמהם בדנין  
 לאלו אהבין או מברך האמת אך להאמת בחוקי אלף  
 אמידות הרגל בחכמות והתנצח איתנו זה סוגר הרע  
 אכר אמר בסוף הפירך באוס פ"ן מאבדו באוס אכר מאבד  
 לאו מכל אהגיה אומרת לום בך זה. אה לאמר  
 בפירך החמולו עלי ספיקות באמה אחת רוח אלהים  
 חיים ברע לאו לא חי החולמים נול זכר ארוח וזה  
 רוח הנבל. אמר כי קנה הפירך החמולו יל אמר בקיום  
 לכאוי אבדו בהם ויל בו בקיום אלהו ולתוק מהם  
 מאבדו עם זולו יזה באוס בעת כי השמנה  
 מאבדו בהם אלו ספיקות וזה לאמר רוח אלהים  
 חיים נול זכר ארוח חמולו המינים הלפליים אל נראה  
 זוע המ נול כי קלמה ולם אומם לשה חלוק ואנו  
 נבאר מהם מה למסרה אבדו דג שנראה מי אורה  
 להאצ"ל קלמר מן האנשים להגידו חל המבד השולו  
 בחכמת הפילוסופים להיות אבד היחוד לברואות  
 והוא סוף חכמת הפילוסופים <sup>אם</sup> שאמר נול הוא נול חבשו  
 הכורח באור יגידו לחזן הלומד הגובה לשמה שהוא  
 מה לאמר: וקבו עלי אל אהל מועד אבדו אתו, אומר  
 ויקבו חל עלי ואמר וקבו חלו כי ה' נבדו אנדר אנה







משים בקבואה, זהו ענין רוח, ומה לאמר בק ענין אלא  
 בקר ליסב בו אל רבנו מה האמרו ובעק ה' אול אל סלם  
 אל סלם וגו' פה זול פה אבבר בו ושלם יאנו מאתאר  
 דעין זה אמסכו קא וחומר אבבר בו והלמעה אמל ווק  
 אובה כלל אטמו קס כר זול כל הבמ למל זה הפס  
 הבמ כל אובק מוקל אפי לבמ האובק מוקלת כלים  
 להכזולת היואה והלני הקמ והקבוזי החין והלחייק והחל  
 האל והלוי הפמק ואחריתם הלניק צל לים האלו  
 מחתכין אט האויר היוצא מן היואה ונגב להבמ לו הוא  
 בה חכמת כל אובק והצמק אלי חתוך חקול בתנועות  
 וסבוכי התנועות אל הבמ מתחלף אל חולץ האמור. ומה  
 להציא אליו מסבור הבבור שהוא מאמר יורה אל ענין  
 הנפלות אכל רחוק מן הזכור ית זול נדרע אומ אללה  
 ז' החסיג להיה כל נפל יתירה אל כל נפלות קלר  
 אובק לאלתיו ונפלות בקה והתאמה קאול תל  
 החכמה נובק לתפירה אל אל כל ז' להנפלות קתירה  
 מן הקוסיק והק חייק הפריצה הפיו הוא בזוק אחר  
 כחולמות החלונים כי כהיות הנפלות כן נפלות  
 אל והלל מתאחד יק אור אלוות וזהו מן המב  
 השלוי ופרמג הזה יל בני אמון. וכן לאמר:  
 למק רוח ארוח חקק וחלל ה' מלחיק ולתים

- 42 -

גלגלים ולתים אונותיות יסודי שאם אמרת ולגד כפולות  
 וכלוסות לתים ילדי. כבר בארנו לך קלוד הרוואטן  
 זיוון בזה מסכת להכניס והתנועה לומר פט אונותיות  
 לול האונות הילבאו מן הריאה או היו התנועות ההם  
 ואם היה מופיע להתנועת בהם. אבק לך מלואו כענין  
 אמחול וכל לוי הנגון למעך כל אלו באויר. אכל אתחיל  
 חתוק האויר רבי חולל כל פלא וחפץ גדלי תעול אחתול האור  
 והחבור והתנועות הנחתכות וגוונת היוו חלמט האסין  
 והווי ילקט מידולה מכל חכמת האמונים אותם דפגת.  
 והווי מה שאמר רוח ארוח חקק חלל בה דלרים  
 ולמט אונותיות ולמנו אותם אתחנו לט אפי להשגד  
 כפולות כל אחת מהן תורה על לתים והתחילג זה  
 כלל כמסכת אמה שאמר אחב מהק לל להאוויר מנקר  
 ינותם וילקט אותם אחב. ואמר אחכ שאם מוק מוח  
 חנו ה' ותליג דהן תהו דקה ורפס ואיט חקקן כמין  
 דרוקה ארליקן כמין מדייבה. פיכוד תהו דקה הווי  
 התנוק תענוי הן הזאמה אכן הלמים והווי חלק האויר  
 תנוק על חלק הווי והאוור כנוק לדולק האויר  
 מאטה אפר חלקו חסיבו תלוסותים כל של יסובות  
 מאלו האורקה כי גור אחב אמהירות השתיות  
 כל אחב לחקרו תמיד או קחן או על כיבדה.

- 44 -







כפי שאלו נקראו מתרחמים מכל צד ולפי המוסר ביניהם  
 אפי' שהיו נחמתי אל האויר כהרטיבות ואלו האויר  
 בהרטיבות אפי' שירב פסולת הפו קטנד אטסה .  
 ונקירות היסודות השאלה אל נקובת האויר ונקלות  
 בטבחה נרה איבלה נקירות מוחלט אוכל מוחלט ,  
 והנקירות מכל היותם חחונה מוואק האל ונקובה  
 אצוואק המוסר והוולק אפי' להנור החגק יזכר אליו  
 היוכל מכל לבין הנקירות אכלו החלקים ולנמד  
 הא. חות אמוק לא תפיל האויר יבולה ותפיל נמוקה לא  
 היות דומה לתפילתו הנה הגלגל המעניק אליה  
 אפי' לבין הגלגל התמידה התנועה ואלו יתכן התנועה  
 התנועה ואלו סביב בקו אונט אפי' כי מכל איבלה  
 ונקלות חבמה כבדה יותם כבדה מכל היסודות  
 ומבין כל כבד להתנועה אטסה והתנועה אסול כל  
 בקו תחת לאמר אמריקה הלכה והוא האויר  
 אל הנקובה אפי' להמוק לאל גרם נמוקים  
 דקלו גם הם תנועה אטסה אפי' להם יותם כבדים  
 מן הזמרים לחדו האויר אלאו לנאסר ונקוו אל  
 כל האויר בחכמת הפואו ית' אלג מבין אותה  
 ונהיו מהם הימוק, היק המעיל והיוק תבולו הגחמו  
 והוא יק הינוס נקראו סבאקוב אמכל לר'



ומה שכתבתי בכתב ידך פורא הרעיון להיות גדול החיים  
 והצמיח לא גר האור ודואק המוס מענין אור האור  
 בטבע אלא לא היה נקודת דב ליראו פני האור לא היה  
 צופר להיות קצח ולא צמיח אפר אמר יעל המוס  
 וגל והיות חפשי בעורו אפס, אפי לגה נלא אחרי  
 חכמה ותכלא חתי חכמה חייג להיות זמק לא יתחייג  
 אסתר בבחי בעורו ית. וצח לאמר קצאית קצח  
 מזהים וגל הלא: השמים הוא אפי להווי הוא מופת  
 היצול חייג כמו לבחורו כחן וסייח הוא יתח  
 מלונת מל לבחור השל והיות כל צח יתח נבואה  
 קטגד לא הנבואה למניתי. אפר אמר ארוח מזהים יתח  
 על ה המוס לנלה רוח והוא מורה מתגלגל משון קגל  
 הים והמים כחן מתגלגל אקל האור יתח על מן  
 המוס קטגד ארבעת מן הוא והמים כבדים מן האור  
 ארבעת מן האור, וצח קטגד, אפי להחיל יתח כבדה  
 ונעלית הכבדה כלל הוא והמים מקבילום קדד האור  
 כל יתח האורות של ומקביל קדד הוא פן וכבדה המוס  
 ויבחה תמונת אוקלה בקירותם של מוס ורטיבותו  
 כל זה הוא יתח אפי של אמל אמתל לעצבו של אפי  
 להאור אפי מן הוא החמה מן המוס הרטיבות ולפר  
 היה חוק האור יתח מודט מחוס הוא ורטיבותו



Paris 77  
ד'תש"ז

מינוטה מחוס המים בהיותם אמצ'דיים כיניהם אהג'ים  
ואהשנות אירגיה הזמ'ר הכבדותם אז הנקובה קליות  
ואנה ותעל קלן אליה ונתמגן המים כגט'ה ז'ה  
מה כימים ונתהרות וקמדינות ונה כמו שש  
הקבל המכובד ית' שמו הפלאו, ומה אומ'!

הקט גדול ללאך והכר מה קול הפירוש הזה אל  
פירוש הפיתוחו מן מאכל הסטי (?) והמחלף והיינו (?)  
כובדים יותר מב' הטפ' זה פירוש קמולית היינו  
מלאים בו והיינו מתגדים הנ'ם בגר' שלא נ'עם  
בו זלאו אולם אחריה מהמנין הדם אכסוליהם. אפי'  
שגל' כקני צ'ה ודמה' לאו סברו' סת'ר קאשית' זלאו  
אובדיום רמזיהם ודנין בקריהם, לאו מקליס א'אווה  
ושרה קאו מדה והרול'ם אזלות אמזלות וכלו מבק'ות  
אמס' לה נאמר להאנו א'ל נכחו וחכ'ם אהקליס השלות אהמון  
ומבקרים דמהם קדנין לולק'ו לאו א'ל ברין האמתי,  
ז'ל' אמרו ח'ז'ו בקרי מרה כלט'ם דע'מזב'ם ז'ל' כן  
הובד'ו החכמים ז'ל' אב'ת קמ'ל' אהסת'ר' סג'ותיהם  
קהק' אהמון ראו אב'ר קהק' אהמון קפלט'ם א'ל א'מ'ל'  
החכמה וק'מה אב'ארונו קנה הפת' ס'נין ספ'ר יל'יה  
ספ'ר ל'אב'די רמ'זי התורה וסוג'ות החכמות ז'ל' כן  
ראו אהק'ל' המכון הנקב'ל' מן ההמון בדאותי

ג'ת' ומה' קמ'ת  
קב'ו קנה ק'נה העול'ו  
ואוני העמ'ת הנס'ת'ה  
קמ'ת הפ'ס' א'ת'ן.

- 52 -



ספר כי הנני מן התעוררים האלו לאניש נאותים אלוה  
 ית' אשר עקר זה ונדע להנבואים בדרו להיון הישן  
 ללכילו ויום מן הבכר כן זה לאמר וירב ה' הסה אצלך  
 ולמד הרואה אתה לקבל ירב מעלתו בדרו אכאות המעלה  
 כאלו לא יבד מה לבנות יב לירב אולי או שיש לו ימינים  
 לכיאה בהם או אולם ללמד בהם או לאונו יבד חלני בדרוס  
 כמין לאו ויראה מצב שהוא אמת ואומד מצב שהוא שרקי ואתר  
 בוד המלך זה במאמר תנודת ותבד ולאר המעמוד לאורו  
 ית' יוכר ויטל כל מה ל.י. תחתי גלגל האבנים יב  
 נקודת המלך וכמו כן יוכר אז מה לאחרי המלך ולאו  
 יהיה שום גוף מן המופים הימים והקיום מבגולוס כיון  
 אורו וקם הגברוס ויבד קלני בעקרים כמו ליבד הקבול  
 וימאמהק כמו חלוניהם אמן כל לאורו כדי לחלק בוד  
 ילתו והוא מה לאמר גם חלק לא יחלק אתך וגל זלך  
 אמת כל ספר מוקדא ומרובה וחומס קלל לכחשת שיות  
 הקלל ומאמו מוקלל וכל גלם כלל של קצוות מאל ותחתי  
 ימינים ואחור יומין ולסאל וכל אחב שפס נקפא אל מה  
 להתוכרו למור הם לטחוס והשחתי הם תלויט אגופוס.  
 אה לאמר למים נכדאו תחלה מאל ואג ממוק ואוויר  
 מ כריד כיניחם ככך בארנו זה בתחילת הספר היום  
 ואין אנו צריכים לטתן אלא קלל מה לאמר קטאות

- 54 -

Paris  
ד'תתק"ל

קרא אליהם את הלמים ואת האור והיה ראוי לומר  
את הלמים ואת האור ואת הלמים עד לעומר וכו' אליהם  
מכרתם ולא להמים מלואם כפי יאורי האור וכפי  
אמרנו במנוח אחר זולתי כספני הדיב אורי ולתן ויתקבל  
חלקי אלה היסודות והלשונות הללו מוכרחים שתקן השאריות  
וכאשר יתן בהלשונות קצתם וקצתם קחתי או כפי  
כאן במלשתי היסודות המנוגשים אלמתי היסודות בהם  
היו נוסף הפניו יאור כפי הים היסודות כיום כללם  
וסתם לתתם זה כפי אמר בו שלש אמות קלם. א"ל  
אל וכן אמר ורוח חכם יקרא מאל ונור נקרא ממוק ורוח  
מכריז ביונת שלש אמות א"ל חת חזקן צרפן יזר  
בהם שלש אמות גדולק ושלש אמות זכר ונקבה ושלש  
אמות קלם המליך אות א' הרוח וקלר בו כחם וזרפן  
זה קלם ויתן זה אור גדולק ורוח קלם וגזירה קלם  
זכר ונקיפה זכר בא"ל ונקבה בא"ל המלע אות א"ל  
וקלר לו כחם וזרפן זה קלם ויתן חת אור גדולק  
ונור קלם וסתם קלם זכר ונקבה.

אמנם היסודות: כחם זקנה חתם לנתן זה  
פירוט א"ל ליתן זה אלומוק שלם ובאוריאלו חתם  
ע"ה וסבדנו השוואות הזורא ויתן חת השוואות האתנה  
קראתם זה לנתן לנתן והתקיימו ויתן אורו קלם



Paris 79

75

ספר זכרון לך זה מנין והוסף לך גם הספר  
 בן הדין לך מנין כמו כן הדין בדין יה האחרונה  
 לזמן הדין והחלף והסמך והקצור שאם יבא לך צור אם  
 ימות הגלמים בכתב כתאום או יבאו ימות הגלמים אם  
 תעש בכתב כתאום היו אונקבין החיוף והלמחיות  
 וכל הכורא ית' בהלמת חקמת ציור יונייהם לזמן הדין  
 והחלף בהלמות הגמגמ אפי' שלא יהיו הפך זה לזה  
 ואונקבו החיוף אלם ימות הגלמים לחוס הקוס מטבד המוס  
 למות הדין חמוף כסוב מטבד האוויר והקצור חמוף יכל  
 מטבד המוס למות הדין הוא והחלף כן יכל מטבד המוס  
<sup>אולי</sup> לזמן שחברת הקצור לקור בחוס והיות הפך או קלחות והוא  
 הפך או קלחות מחברת החלף תא הדין קיול והיות חלף  
 או בחוס ומחברת הסמך לקור קלחות והוא הפך או קקור  
 אפי' להקצור הפך הסמך בחתול קצתם אם קצתם והיו  
 אונקבין בלי החיוף והלמחיות אלא להבנות נחמין לם  
 הפריקים השתתפיקים של הפריקים שנים הלאות ביניהם  
 אפי' לזמן ההלום בין הגמגמ ושלם אלף השלם  
 נראה מלפני הלאות היום כה מילות כקצות בחוס וקצות  
 קצתם בנטיה בהלמות לזה הוא ראש סמך והוא הגמין  
 החוס המוחלף מכתב קצתם וסמך מוחלף לזמן ולזמן  
 צדוק והנטיה בהלמות לזמן הוא ראש קצות סמך מוחלף

כדי והחלף -  
לבוש?

תמיד למטה לזמן  
מקום אלו-אפי'?

לזמן ולזמן



Paris 79  
המורה  
נקודת האות

זא יולקי זרוק והתאגד הגרמאיות זכמן והוא מוחלט

אלו

זא יולקי זרוק ולק לתי נקודות האז האלא זכאז

מאוננים ומצרות בין לני ממני הנאיות המתברכים

בלני הצבבים וטוב החוס מן הסתם להסתמך מן יאז

החוס יאק הזק וליא לזאב מן הליא לזק לזן הזק לזאב

בזמן

זאזן יאזד זיכרות לזזת ולזו מזזז מוזז קלזק קאזז

כא לזן כללו זאזו מי לזוזד הרקזתי הנלגזים וזלתי

לזיבז לזגז זזק יאזד מחכמתי הנלגזים זוזז זוזז

האזתי קזז קאזז וזלן לזלז קזיז מן הזוזזז זזק זאז

זק זכז זזלז. זזזז זז לזזו קז זזק קזזז

המרחזזז קזז זזז לזזן זזז זזז זזז קזז

זה?

זק לזזז הזכזס לזזז הזזז זזז זזז זזז זזז

זז לזכז זז הזזזז קזזזז זקז הזזז הזזז

הזזזזז זזן הזזז זזזן הזזז זזזז זזן הזזז

הזזזזז מן הזזז זן יזזז לזז הזזז הזזז

הזזזזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז

זזזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז

זזזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז

זזזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז

זזזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז

זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז

זז זזז זזז זזז זזז זזז זזז זזז





כן אולי והוא כן הלאוה לא הסה ימין / למול ויהיה  
 הימין מולך בחומו אצלנתו ויהיה שם היוק והוא  
 באותם של היום קצ' סבה לו ואחר כן ינו האחד  
 מהם מן האחד התוספת וכחמתן וכאשר אצל צור  
 וכחוס, אצלנה. ומה לאמר של אמות במאלק הס  
 לתי היסודים הסתהכים ופני היסודים הוא ציון  
 המתקנים בין ההפר ויתלכו יסוג אחד לפי להם  
 ממוצעים המתקנים בין ההפר כמו למריל גזות הוא  
 הנהגת רבון היזולמוס לפני יכל עץ באת והוא  
 הוא הימנית הגדול לפי הסנהיגים וכאלק אכל  
 התחיל והתקין והסיד ואל כן או תלה תכונתו ואלו  
 תחסר הנהגתו וכבר הובא עמך לזאת עמל אלוה  
 עם הימנע כלי מן הפנים הסתהגים תקדמוס  
 קדם תרין להזול להזינו הפלי הים היה תרם מלוה  
 אל זבב גלות חסיד ומה לידיעתו אל לה יד  
 לתא זה בו מה לגברנו מן המולק הגמרים  
 ויזק האול בלן לזכה ליוות במחלת האול המאלק  
 וזאת של אמות קנף לפי להזול קנף והוא מול  
 מן הקלל אמו הכוחו ית' הוא של מילת המאלק  
 בזו מילת אלהת והוא מילת פסולק התרום  
 זוליה במילת מילת קנף התרמה והמילת

תמין אל מות אלו

- 62 -

Paris 180  
ד'תק"ע

באחרונה יצאה לקראת זמנה הנהגה  
 הקבועה הנהגה המבטאות והפניו תכלית החקירה  
 והיוו אמצעים בת הלצה הסדורה וזוהי החוק  
 הקבוע והתקנה וזוהי מה. לכל יצאה האדם  
 מיצאה לבחון מכל שיש בו מנהג הלצה וזה  
 לאמר התחיל את אלה קרוב וקראו כח  
 וזכר זה עם זה לא שאנו השא האותיות  
 ליתמנעו ויבדלו יהיה מהם שלל מזה כיו  
 לבחון זה בתחלת פועלנו בזה הספר לבחון  
 צורך והאחרים (אמצעים) והשניים שליליים  
 וזה למחרתם ויזיאו מן האותיות א"ל  
 השא של מזה להק השא והק א"ל ש"מ אלק  
 אלק עזר ל א"ל מהם א"ל אחר מן היסודות  
 למיך א"ל אזור רוח אחרים אחר כל אחר מהם  
 א"ל אחר מן היסודות למיך א"ל אלו היסודות  
 אצרכי האדם וזוהי האלו של אדם א"ל, אלו רוח,  
 קלוי מימי וז"ל לא אצרכי נכנס עם קלוי הספר  
 ובאור הבה לבד אדם לעראו קלוי ספר  
 קנסותם לאמר ליש זה אדם לסוקרן ליתלם קלוי  
 והם מימי אצרכי, קלוי זה הספר קלוי ספר  
 כפי ספר וזוהי המנהג הנשנה וזוהי הספר

נהג האותיות  
 אלו אחר למיך  
 נ"א א"ל  
 המנהג



- 64 -

Paris אל

- 56 -

אבל אנכי כמו הק' וחלבו כי הפיתול יסער הספר  
ופירוט הפירוט אחר ואנכי הספר  
ופירוט.

80

א' החכמים ?

אבל כחול היליבה רבנו סדגיה פקיתוילא.  
אמר בו אומר צ' נסחו זרע כי כחולני החלף  
אמרו שצנין אמרו קלה או רע להאוקיות נקני  
הרעין כמו לאמרו לבד אוקיות ולאלה זינין ואלו  
הן שישלף ע"ד והן אלה אורח ואורח איהו נוסכיות  
אל היה מקובץ אהם וחכמות אל מה אלו אומר  
הספר תגין ואמר כי הספר קלא יהיה מבנין  
התגין און ראוי לתקן אלם ואלו לרמות בו בנה  
ואמר כי מי שמתין אורח בו לא יהיה אלא  
ימות במורה. וכל הקיודות אומר לאלם לא  
יכתבו זה תגין אינם מוהילים כמו אומר זה  
צ"ה הספר אלם יאלם ליקח באור להתבונן  
אלה משולש ומרובד ודטון ומלתאל ומניח  
אלא אלה התם אלם ואלף אום וקל או רע.  
איותי הנוחו ספר הנה, דחר אלף אי -  
זה יסם מנין לנין איילי דהילע אלם הפיתול  
כמו לחכמים. והנה אום לקולה אל תפין  
א' האחר מה א' להאם אדוק אוקיותכבה

-66-

מאזב ק' לזרז

ואו יתכבד אפי' להטון היוצא מן הימין או  
 יתכבד ולשון אפי' לשון קטן כמה יתכבד אפי'  
 מינו ממה שזו ההייל וחג' מן ליצוא אפי'  
 מינו הימין שהיה לפני הטבד והוא אחת  
 באחת ולתכבד האחד שהוא הטון השנים  
 אפי' לבדו כמה יתן כן מהם והיה הטון  
 שנים והוא מן ליצוא אפי' השני חסר כן לא  
 יהיה מל מליו קויה זל למ אוקיאר אלא למ  
 מאות והמשל ז"ל אזי אופלר אהיוט ממנו אלא  
 אז"ל ק"ל אז"ל ג"ל ג"ל, כדענין הי"ן כל למ  
 אוקיאר מתקבצות לא יתכבד מהם אלא למי  
 מאות הטבד ולשון אפי' לבדו כמה מאות מתרופות  
 מן השלש זל ההייל הי"ן גכה הטון היוצא  
 מן הכח האחד השנים והוא שנים קויה ויהיה  
 ז"ל לשה אפי' ליצוא מל ממה קויה זל הטון  
 הם לל מאות והמשל ז"ל הלאה השלשית אז"ל  
 וקל' ז"ל וקל' קצתם זל קצתם או יצאו  
 מן ההקבצות והאחור אלא לל מאות והם :  
 אז"ל אז"ל, ג"ל ג"ל, ג"ל ג"ל ואזי נתכן  
 הטבד והי"ן זולת ז"ל וקל' זל המנוח ז"ל  
 לבדו כמה יתכבד אפי' מהם הכה הטון ליצוא

הטון? הבין?

68





- 70 -



- 72 -



-74-



- 76 -





מה ודלא אונתו ילקו וחצב דמוזיו גבולוק אונתו

אמינו נתפל פו יצר מתרו מהל להוציא ול אונתו  
ותקנו ודלא אונתו ול אכורה הבצק להאורי כבוד  
מקל אור הזמר והקלן כיבדו מקל אור האורה

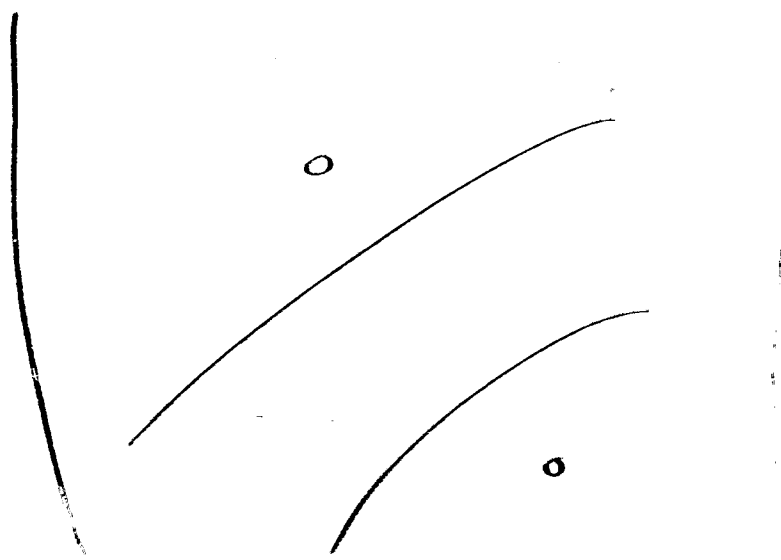
Handwritten notes in the right margin, possibly a list or index.

והאורי בקר מהל אפי הלמין ותלם הכורה  
ומפל לתנועת הקלן מתבטת התחמם הבצק למנו  
מ האורה ונקיה אל ויכל להאור לוכתי תמיד  
הלמין האורה תחמם אל האור ונדלם מש ואל  
וקלה והמין כרום לזה ליטור וגזר בין מן קומא  
יור' צופן אמורה ודלא אור היצורה אונתו כל

צופה

הבכור אל אחת אסטן לזרע דלמין ולמין  
חפלים קמול הדין. כאור הבצק להנקה י

לע"נ מתן  
ד"י - הייחוד



חסר

הבונים והאמנים והתמונים והתקציבים לכו ההיך  
 והלחנה והכרי והלמוצה והדמוות והריח והטעם כפואציה?  
 והמלוט וזלם ספריות לוינה ולם ילחם הכורטו  
 ית' צימחת כל ומינה נטייה הפל והוא הססימית  
 פל והיני דדת הפל ונקראו בזלו השלג המינקות כן הוא כלי  
 לשאר המזוקיות קסוב מזלם קאלית וטנד הזמן  
 והוא אונט' גסכר קאלית ורוח אלהים מרחקת אומר?  
 אז של המינק אפר זמרו החכמת להרוח נפחית  
 נובק קאלית אפי לזם הייתה יתו ובהל והתכו  
 והבהל הוא לוכן ולקט והרוח הוא המתנוצצ והוא  
 מה לזמם אז פל המוסף אנאלו המוסף נובק הרוח  
 אלוהו האויר המתנוצצ והוא מן הצפוקף לנדראו  
 נובק קאלית כמו לזמרו רזל והפיל הים נילא  
 טאנד גז מי שיהיה והטעם להתנוצה והקין  
 פירוט אז הסוב התנוה הים.

הכריח הלם. לכו אונתיות חקקן וחלזן/הלמוין) כלי המינק  
 צרם/וינ' דהש ופיל לה היקר פל הדומג אהל  
 פי' צ' ר' אזי לנלז אזי לדומג והפסזמתי  
 מתן רזקנו אומר להאונת הווי הוא אז סלזק או חלזן  
 אלש ופיל מן התמאש מן המוות והלמוץ אפל ר' אלם  
 האונת מן ופיל התמאש ופיל לדומג והפסזמתי מפי



85 Paris  
משוב ל

לקהם יהאוק ויכתב בצדק וימשיג גדולם הנה  
 לא מה להלכה מה לקרא הקורא ית' מן הרוחניות  
 והנלמות וכליתתן אלו האותיות יצא להם האבק מה  
 ללכת ומה שאם ילפח ויזלה מהם לליחות ומטה  
 לא מה ללב טמא ומקנו דהם לא תפחית פורא ית' לפי  
 לקהם מליקים לא מה לעדוק האל והעדוק הדלון  
 ובאור הדפוק הוא חסר מלאכה דה' לפי להאבק דה'  
 והניח ומנה ומה לימות ילפח ולק פורא ית' האותיות  
 הואה האבק אבדו והגכה קהן ואחונן קת' לא מה  
 לפחם לילפחו ואין לה' לאור החיוק להם לא מלא  
 לאותם הסומכים והתמנים התליתים ולהם אינם  
 נולעם ואינם מתים ואינם לפחוס אבדו פורא ית'  
 לה' האותיות לפי אלה' לתלכה החפסה קת'  
 האבק ואחר ק' סת' איתק' ה' לאמה שלפון ולתם  
 אותיות תענוות' קת' חזקות ברוח קבוצות  
 בחמה יתמות ה' לה' לאמה לאו הנה' אותיות  
 התענוות' לפי אותם אהרות ה' תתעדות א'  
 והתעדות הם הולו הצפוק והצפוק ומה אלה' תענוות  
 לקבילות וכח באשנו חספ' ה' להתעדות האלו  
 הם אור חזק כלי הגבור תולדו לא הריאה מן המאה  
 מן הגרם דת' תענוות' איתק' ופג' וזו אלו הפוסק

אינני יודע הנה'  
 יא. המדע









Paris 87  
מאמר

אמצו צריך ליהיו שני שלות יכולים לשלוח מידע  
 ולבררם בריות אצל והאור אינם שלות יכולים אצל  
 מילה אך הם מניחים יוצאים מכח גלגלם כי האור  
 יוצא מכח גלגל השמש אצל יוצא מכח ההרוק או  
 חניכות ולאר הבכרים המונחים אור השמש להראות  
 בתנוע שנופל למה צלם אכן אין גמולן ככל כלוק ואק  
 תאמר להמנהג מנהיג את הצולם על מנהגו אולם  
 מנהגו נהג ולא נראה כח מילה וכונת מכוון אומר  
 אלא הכריות מציבות על כח מילה ולא כונת מכוון  
 ולא כח מכריח אפי' לזמן הראות מסוגרות מגדלים  
 אכן בדרך מילה או נצורה הם האל האוויר והמים  
 והאש וכוונתם מנהיגים כח' ז' לפיכך הם מרה  
 אבונה אדם אשר לחורה ולחה האל האבונה חמום  
 ויגלם האוויר אדם חמום ולחום חמום אלוהי נחם  
 ולחום היצר והלחורה נחם ויגלם חם שאין לפיכך  
 שום ולא מכוונת מ.ש. אלא רחבו אכן לא אחר יתעב  
 על חזרו ולולי גבורת הכורא וכחו המכר נחם אפי' נחם  
 ולהתחבר אז היו יכולים להתחבר נחם להתחבר מנהג  
 קונו היצורים והבוא יצרות על היצורים והוא נראה  
 יל' וכוונת מכוון להכורא אחר אפי' לאן אחר מנהג  
 את מאמר וחכמו ולא אור חפץ מילה נחם וכוונתו

אולי צל' לו  
 כוונתו ?  
 דבר מניא

קרוך הוא אשר קראונו. הן קארנו להקולל אל קראונו  
 והצרכי יוג אבאר אין יחובו לאר האחבים ואומר  
 תבד כי יחוב הקורא ות' הוא היחוב האמת אל כל  
 פתק ואל כל צב והוא תמים שאו ירעם ואו יחסר מה אין  
 כן קיחוב לאר האחבים כי כל לאר האחבים הנמצאים אחבים  
 סוף אחב ומרוקים סוף אל אפי להם מחוקרים מרבים  
 כמו הלר הנקרא אהב שהוא כולל מניס כל אין מיניס  
 רבים כמו האובק שהוא כולל האובק ולמעט ואר כל  
 האויסין וכן מיל הפהמות והקוריות והבגים ולא קל"ח  
 אל אין אמין כולל אויסין רבים נפרדים וכן מיל הפהמות  
 ולא כל הפהמות וגם לא אוס מהם מחוקר בגלוי רבים  
 כמו האובק שהוא מחוקר ומורכב מאברים רבים ומבדלש  
 אחבים כמו הטכנים והיסוגות והוא נקרא אחב סוף אומה  
 ומרוכה סוף אחבים רבים שהוא מחוקר מהם וכוא  
 קבו נחנות נקראים אחב כל אחב מהם לכל עזמו וכן כל לאר  
 בינתם מות ק"ח וכל הפקמתי להם מחוקרים מאחבים רבים ונקראים  
 אחב אחב" לא אחב מהם אחב אחב, אחב סוף אחב ומרוכה סוף  
 ובגלוי מילין. אל אל אחב כולל אחבים רבים ומד אל אחב ואחב  
 כפי גזק" בקלי גרם אוינים קצתם אבל האחב המספרי הוא יאמר  
 אומתי מל לאר האחבים הנכרים קצתי גרם וינה  
 וכואלים אחבים רבים קצתם והאחב המספרי הוא

במחלפה אינו מתרבה בדצמו גם אינו אחת ראש  
 המספר כי כאלו תנח אחת או גרמי או מחלפי  
 כל זמן שהוא מתבונן וידעו לקבו ולאי יהיה  
 מספר ואז חלקם זה ליצטרף עם אחת בונה  
 זולת כל זמן או תחל אספור ויהיו שנים וכן יראה  
 החלוקה על עולה ומעלה תלום אחת ותאמר אחת  
 שלש יפני שהוא מצטרף עם העולה שלפני ואז  
 יצטרף ואז יראה מספר ויהיה מוחג גם אם  
 הצטרף דמו אחת לאינו בונה אלא וראה  
 מספר ויהיה מוחג כמו לתנח אחרים אחת  
 אם תצטרף דמו אחת או תחל אספור ותאמר  
 שנים וכן שלשה וכל המספר הנ"ל שאין מוחג ראש  
 המספר אך הוא כוללם לאחדים הבאים אחריו  
 אינו ראש מספר ואז ראשם כמו השנים לפי זמן  
 להם וחד הם מספר גם לא יבאו אחריהם השלשו  
 והרביעי אמרו מכל זה להאחד המספרים שהוא  
 במחירה הוא יתקן אחת מכל שאר האחזים  
 הקדושים לזכרון אך יפני לאינו נוסף תחת גמר  
 הילוח ואינו יכל אדלות מעלה וחד למצאנו  
 או רבוי מצד אחת שהוא נכח להתרבות קבוצה  
 או ולהצטרף דמו אחזים בדצמם והם באותם או כל

(ס)  
 כן קרתי אולי  
 לזכרותי?

יבין! כן אין מחבות אמתיות ואז המה שלם ושל  
 או צד רבול ובהצטרפו מחבים במוסד או צדל יבין אל  
 אין מחבות [הנה] כפי בארנו לל המחבים הקרובים  
 והמספרים אין יחובו אמתו ואל תמוס הראיות חזקות  
 ונלאר יחוב הקרא ית אמתו אל ל שלם ואל ל צד  
 ותמוס לאין בו אז חסרם ולא יתרם ולא חסור ולא  
 יצטרף לם מצטרף צמו ולא חסור ולא ילמם אפי לאו  
 נמצא בל הנמצאים בלם בארנו ונבראו והנמצאו לא ימצאו  
 מלם כלם אז אלו בארנו אז אלו נבראו וזק תאמר  
 אלו נבראו כפי הודיות אל בארנו אפי ליבוי ומבואר  
 הראיות המנוגדות אין הצדק יל אלוות את אלו  
 ולא לקרא אמת לא נובק המצאו ולא אחר המצאו אלא  
 לקרא גולתו בארנו והמצאו וזק תאמר אלו בארנו  
 אז תכל אומר צד אלא אל בארנו אחר הראיות  
 המנוגדות הנה שלא תמצאו לת בארנו ונבראו ולא  
 יתכן להיות הקרא נבראו ולא הנבראו בארנו צדק  
 יחוב מילתו והוא חוץ מתקוות לאינו מצטרף  
 צדקם והם אינם מצטרפים צמו ולא הוא גומה להם  
 ולא הם במוסד או מלום צד ואלום כלם ואינו מתקרב  
 ולא נחסר בקצורם אפי לברק חקולן כפי הראיות  
 ליברו אלו קבוען נובק היליתו אלו אחר מילתו

ולמי תיכרות האלה מתיבנות על ילומי זמא המצאו

אני לאיניני ואיניני נמצאו לאו יתכן להמיר נבטון

ולאו מחמת ולא אחת ולא יתכן מאחד וגם מציבות

להוא בורא לא אחרי אולי מצאן אורי לא הנברואים

מחזקרים ומחובלים על ידו בורא מחזקין ומחבלים

גארת מחזקין  
תלויה ביני לביני

אכן לא יתכן ליתנם הכורא אחר לברוא הנברואים כ"ו.

כ"ו ליצטרף להצטרף יתכן או ליצטרף הם

ימו או ליבמה הוא להם או לבטו זק או למה לא כן כ"ו, ונמצא  
כי ט"ו פה.

היה כן אולם בכמה אז אי תבטון אל אמה גמות

תצדכו או להכורא אחת וזמן אל בומה או ולאת

יחובו בומה אלאר האחזיק אל גדר מחנה רפוי הלא

ובי ורבי מה להוראתי בו וסנהיה ויתן אל כי אין

עם בסתרות כי לא יוכל האדם לחנה גם כרח

אם החכמה הנחמה בו יתכן על אור כי אין עם

בסתמות כי לא יוכל האדם לחנה גם כרח (אם)

החכמה הנחמה בו יתכן על אור כ"ח למה הנמצא

בגדרו ובגזלו והוא גדר וגבול אל היצירה וכל

קצאם יוצר ובורא כי יבדד ומבאר לכל הנברואים

צמחים ומחבונים כלם נופלים תחת גדר היצירה

וכלם ברואם יוצר ובורא אחת ברצף הוא וכלם נחמה

בלות אכל האדם לחנה ולגדול עמם לפי להם קומץ

גדולו אכלו אין בחברו ואין ראו לזוהי חולו אגזולו כי  
 בידי מלכו הנקרא מונח ילק ואוס יפלא יצאו הרוב  
 יקבולו ציר מלכו והכרו גואל הבק אין לו במוס כי יצאו  
 מקיר מלכו וצדק ליצאו מקבול הבקרת זו חכמה לאל  
 כי החכמה לעינת והלל מורה ליין המוסק יל אהלע  
 גם ככה לפלו פתי מה לי יצאו ברעף לקבול היצירה  
 גדול היצירה אכן לא אובק נאמה ונאחח כאלו יחיל אהלע בדעם  
 הכורא כי לא מצאנו ברעף גדול ולאו גדול עמר והוא  
 רחוק מאד אהלעו מלך יצאו ארוב האו מאב מלך  
 כגאולתן כמו לאמה חכך אחג: ארוב מלך נרוב  
 ורחוק מלך רחוק ואמר החכך: והחכמה מאן תילל  
 ואמר ונאמה מילול כל חו ומילל האמוק נסתרה,  
 ר"ל להחכמה מצינות הכורא ברצו אינה נמצאת  
 אדם מילל השמוק להק מאזכי אמיק נסתרה ולכן  
 אמרו חז"ל: או יהי אר עסן בנסתרות, ר"ל או  
 או יהי אר עסן ללא נפלה בקצרו וקדסין  
 לא אובק אכן נסתרה מתן ולאו נענתה ולום אבק  
 כומר כל היראו אזה ה' לאינו מהמהר אחריו  
 ואלאו מן אפסק ומה לאחור ולאו יקקל אפרי אונתו  
 גאולות סוג הכורא ואמר החכך כבוג אלהיף הסת  
 דעק אכן טע אגדת אחך קספיקה כמו לאומי חכ

אחד איננו ~~עם~~ חכם בידינו הפואה כל המסקנים  
 בו ואמר חכם אחד אולי לא יבצת מהו הזורא  
 כן יבצת מה לאינו, ור"ל: אולי יבצת לאנו הזורא ית'  
 כלום מן הבקשים שנפלו תחת גבר היצירה לפי נבזים  
 אלה אובדן וכן הוא חזר מפואק לפי לא יבצת ית'  
 הוא קדמנו. ואמר גור הטלף מה: אולי אולי  
 למיך לפי אותה ואולי לאו הנק', ר"ל בין לניהם  
 לאינו נפלו במחשבות במחשבות שרצה מהם להוא קדמו  
 כלומר כחלי קדמם מאוים לפתח ברעם לפי כבוד מאוים  
 אירואק ורע ה' לפי אירואק יהי לפי ה' מקור אירואק  
 ורע וכן ברמה מנחמת לפי מניחיהם לפי אירואק  
 אכורא וקסרת האכורא קוראוק לטות כפי הראוי.  
 אכן היצירות אכור להטות אוו הטות נחלנו על  
 של מאוים הוא מהם חלק הלפלו הוא לאינו מולג  
 לפי ככה הלפלו ואזן ההרעלות מלפלו בו והחלק הלפלו  
 הוא הטות הפואמות ברעפי הפול אוו הטות אוו  
 הטות הלפלו הפי שלש והם נפלו נבזים אחד  
 כמו למחלנו ככה הלפלו קראות הטות מלפלו שלש  
 אלה נכאלו ארע שלש אחרות והם קם הפי לכאלות  
 והם חיו יכול חכם ואלה כואק לנות לאחד ונכאלו  
 יתבואר אחד עינין מלפלו רעלות וכן לא אחת

האורות כפי  
 מלפלו.

ינקות חברות ומרגלות הפכה כי כחולר תאמר נמצאו כח  
 הזכות בקצטון ואחג תמיץ כי יתכן אנצטון ואחג  
 ליהיה נמצאו ואז לא היה נמצאו לא נכונו לא אחג  
 מל אלה ולא לאם וכחולר תאמר נצטון ככר מצדה להוא  
 נמצאו ואחג כי זק לא היה נמצאו ואחג לא יהיה  
 נצטון וגם הנצטון מורה על חי יכול חכך כי לא היכולת  
 והפסחה ולצוויק על הנצטון ואז אינו חי אינו קצטון  
 וכחולר תאמר אחג תמיץ כח הזכות להוא נמצאו  
 והנצטון כי זק לא היה נמצאו לא יהיה אחג תמיץ  
 וגם האחג התמוק מורה על חי יכול חכך כי זק לא  
 מורה על מורה על  
 מורה על  
 אולי התבין  
 הביא והי' ק"ל  
 מורה על חי יכול חכך כי זק לא היה  
 אחג ולא יותם מאחג בורא כי הכוח יתכן ליהיה נכון  
 וחכך או בד אלקן אמרו בחכמת ה' אלל זקוק  
 מן המדות אלו המדות האלה לפני אחג וכל מנופלות  
 במלה אחת ולא במלה אחת כמו להלל מאונן דמקין  
 איותם במלה אחת מהן מרגלות מפורא ית' כי כחולר  
 תאמר נמצאו תורה לאינו נצטון וכחולר תאמר נצטון מורה  
 לאין קצטון אפע ליהיה הוא או נצטון וכחולר תאמר אחג  
 תמיץ מורה לאין או רבוי כדצטון ולא מצטרף דמו ואחג  
 כמהו וכן חי לאינו מת ויכול לאינו נראה וחכך לאינו

מורה על  
 מורה על  
 אולי התבין  
 הביא והי' ק"ל  
 מורה על חי יכול חכך כי זק לא היה



Paris 91

אנו יולד צי הדת תכנן שלם חלפה מבואת הנעדרת  
 במרה ותלונתם אמר אחתי. והחוק הלם הק המבואת  
 הנעדרות כמחוקים והם לם מיניק מהם נעדרות  
 אכורו שהוא חולה משלם וקורא אותם כלאר קולאים  
 גופניים וקראוים כמו שאמר (עלם אדם ואוים)  
 אצלם או שר נקבנו וכמו וישיהו <sup>יזהים</sup> קצת מנצח  
 וכמו אלה רבין ומה נעדרות אי ליל או לרה נבואת  
 וארקים קראוים כמו אצל יבוי וסגה אחר, כי כביתם  
 באדם ה' תמוג שום ה' אלהיך ה', והאחר הבואת קלי  
 אחרים אפי, אחרים אר, פל יאכו, יעאלה רבין  
 ל יבמה לונבו ליש או אכרוס קראוים גופניים ואלו  
 אהסיר הספיקה מאכות האונקס המסתפנים דני הקצין  
 ואומר קצת כי לא יסוכרו המבואת הגופניות  
 והקראוים האלה. אכורו ית' אכורו ליש או קצתו יג  
 ורגל ולאר האכרוס הגופניים אלא להנריו הביקס  
 או מבדיל אמר נמר הפסן קמ כי אק יספד אליו  
 פרעם אוח הביקס קשן רוחניתי יעמוט לקן היינו  
 קאונס אשור וקאונס אותם כמוט לקן כי המלות  
 הרוחניות הם קאונות מינו ואק אנו קאונס קמ יספד  
 אנו פרעם קשן רוחניתי אלא לם יבסל ע' הק או אקנה  
 האמונה ונכרות מפיו כי קאונס אשור קשן אותה

קלה אמרת  
זכו

קכו חסניות  
ולבוש



בגדי ואווא  
אחלוק לבני?

הווי מילתו נעצומא אכן מאו אנו אהצנו הסכיקה  
 מאבותם ולאו אחסוכדאנו שיש או הדצנו למן צפ  
 גרמי קלור הקמחוק זוכן וכן הוא חור מהק לא הוא  
 בומה אהס ולאו הק בזמיק או אכי להאו בורא אוח  
 כואק אהאמן השני הוא להפמחוק מגכירוס אכוראו  
 צורה ובמות ואכריוק גרמיק אקסניק כמו לעכרתי  
 איהא ואומר לגן זה ציך להתקון ואין הטיג ושא  
 נאזין אורתק כמלמדתם ולקאר אהס הכירוש נכמ  
 וטנסאק יא הנלה הנגולה שמתאונק מכורליק  
 כמו שפרש המתקין שבתכפ"א איל יבו וסדה אור  
 גבורתו, כי דכיתק באגל ה', נצק ה', תמיג זיל ה'  
 זאהק בה, ינרא דה' וכן לאק" ציכיל אפרל ע"ה  
 הנלה כי יבוע ומבואנן להפמחוק מגכירוס אוח  
 האכריוק האלה כבי אהנריוק אוח הצפת אזא מבדנו כמו  
 לאמרנו קטין חרואק והגליה יב כמקום וקלח אקורה  
 כמו היב הגולה אלס אלס ה' קסליק קל הוקלח  
 והגורה, כי דכיתק באגל ה', וקלח האונן הלס אוח  
 הפכה תמיג זיל ה' זאהק קאמר ילמנה תמיג כמו  
 אולומה זיל אלס לאמר אמה אוח בעיטין וכה הכירוס  
 מכל אכרל יז כואק אק בתבונן דהק וכן שפאל  
 ינהק אפתי הצקיק מגכירוס ע"ה למגכירוס

הנ"ל וה"סכ"ה  
מטאטלש  
ומטורכויק  
כ"ו פה  
לבוש

!

- 96 -

ההולק סיכור זה

בחקר השניה.

המחבר.